

EDUSKUNNAN VASTAUS 285/2006 vp

Hallituksen esitys laiksi ulkomaalaislain muuttamisesta

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä laiksi ulkomaalaislain muuttamisesta (HE 205/2006 vp).

Valiokuntakäsittely

Hallintovaliokunta on antanut asiasta mietinnön (HaVM 34/2006 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

ulkomaalaislain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 30 päivänä huhtikuuta 2004 annetun ulkomaalaislain (301/2004) 47 §:n 3 momentti, 50 §, 68 §:n 1 momentti, 153—156 §, 157 §:n 1 momentti, 158—170 §, 171 §:n 1 ja 2 momentti, 172 §:n otsikko ja 5 momentti, 185 §:n 1 momentti ja 191 §:n 1 momentin 1 kohta,

sellaisina kuin niistä ovat 68 §:n 1 momentti osaksi laissa 34/2006 sekä 169 § ja 171 §:n 2 momentti viimeksi mainitussa laissa, sekä

lisätään 32 §:ään uusi 3 momentti, lakiin uusi 50 a, 153 a, 155 a, 156 a, 158 a, 159 a, 161 a—161 h, 168 a ja 168 b §, 172 §:ään uusi 6 momentti sekä lakiin uusi 172 a ja 172 b § seuraavasti:

32 §

Ilmoitus kielteisestä päätöksestä

Kielteisen viisumipäätöksen perusteluiden ilmoittamiseen sovelletaan 155 a §:ää, jos päätös koskee unionin tai Suomen kansalaisen perheenjäsentä, johon sovelletaan 10 luvun säännöksiä.

47 §

Jatkuvan oleskeluluvan myöntäminen ulkomailla olevalle henkilölle

Kun ulkomaalaiselle on myönnetty jatkuva tai pysyvä oleskelulupa, hänen perheenjäsenelleen myönnetään jatkuva oleskelulupa. Kun ulko-

maalaiselle on myönnetty 10 luvun mukainen oleskelukortti unionin kansalaisen perheenjäsenenä ja hän on säilyttänyt 161 d tai 161 e §:n perusteella oleskeluoikeutensa henkilökohtaisten perusteidensa nojalla, hänen perheenjäsenelleen myönnetään jatkuva oleskelulupa.

— — — — —

50 §

Oleskeluluvan myöntäminen Suomen kansalaisen perheenjäsenelle

Suomessa asuvan Suomen kansalaisen perheenjäsenelle ja tämän alaikäiselle naimattomalle lapselle myönnetään perhesiteen perusteella jatkuva oleskelulupa Suomessa tai ulkomailla haettuna.

Jatkuva oleskelulupa myönnetään Suomessa asuvan Suomen kansalaisen muulle omaiselle kuin perheenjäsenelle, jos oleskeluluvan epäminen olisi kohtuutonta sen vuoksi, että asianomaisten on Suomessa tarkoitus jatkaa aikaisemmin viettämäänsä kiinteää perhe-elämää tai että omainen on täysin riippuvainen Suomessa asuvasta Suomen kansalaisesta. Muun omaisen on odotettava lupahakemuksen käsittelyä ulkomailla.

Jos Suomen kansalainen on käyttänyt Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/38/EY (*vapaan liikkuvuuden direktiivi*) säädettyä liikkumisoikeuttaan siirtymällä toiseen jäsenvaltioon tai oleskelemalla toisessa jäsenvaltiossa ja perheenjäsen on siirtynyt hänen mukanaan tai seurannut häntä myöhemmin, perheenjäsenen maahantuloon ja oleskeluun sovelletaan 10 luvun säännöksiä.

Tässä pykälässä tarkoitetun oleskeluluvan myöntäminen ei edellytä, että ulkomaalaisen toimeentulo on turvattu.

50 a §

Oleskeluluvan myöntäminen Suomessa asuvan unionin kansalaisen perheenjäsenelle

Suomessa asuvan ja oleskelunsa rekisteröineen unionin kansalaisen tai häneen rinnastettavan perheenjäsenelle taikka tämän alaikäiselle lapselle, jonka oleskeluoikeutta ei voida rekisteröidä tai vahvistaa 10 luvun perusteella, myönnetään perhesiteen perusteella jatkuva oleskelulupa. Oleskelulupa myönnetään Suomessa tai ulkomailla haettuna.

Tässä pykälässä tarkoitetun oleskeluluvan myöntäminen Pohjoismaan kansalaisen perheenjäsenelle tai tämän alaikäiselle lapselle ei edellytä, että ulkomaalaisen toimeentulo on turvattu.

68 §

Paikallispoliisi oleskelulupaviranomaisena

Ulkomaalaisen asuinpaikan kihlakunnan poliisilaitos myöntää:

1) oleskeluluvan Suomen kansalaisen Suomessa olevalle perheenjäsenelle ja tämän alaikäiselle naimattomalle lapselle sekä Suomessa asuvan ja oleskelunsa rekisteröineen unionin kansalaisen Suomessa olevalle perheenjäsenelle ja tämän alaikäiselle naimattomalle lapselle;

2) uuden määräaikaisen oleskeluluvan; ja

3) pysyvän oleskeluluvan maassa oleskelevalle ulkomaalaiselle.

— — — — —

10 luku

Euroopan unionin kansalaisen ja häneen rinnastettavan oleskelu

153 §

Luvun soveltamisala

Tätä lukua sovelletaan unionin kansalaiseen ja häneen rinnastettavaan sekä näiden perheenjäseniin ja muihin omaisiin.

Tässä luvussa säädetään:

1) edellytyksistä, jotka koskevat sitä, miten unionin kansalainen ja hänen perheenjäsenensä voivat käyttää oikeuttaan liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella;

2) unionin kansalaisen ja hänen perheenjäsenensä oikeudesta oleskella pysyvästi jäsenvaltioiden alueella;

3) 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja oikeuksia koskevista rajoituksista, jotka perustuvat yleiseen järjestykseen tai yleiseen turvallisuuteen taikka kansanterveyteen.

Lukua sovelletaan unionin kansalaiseen, joka siirtyy Suomeen, sekä hänen perheenjäsenensä, joka siirtyy toisesta jäsenvaltiosta hänen mukanaan tai seuraa häntä myöhemmin ja joka ennen siirtymistään on oleskellut unionin kansalaisen kanssa toisessa jäsenvaltiossa laillisesti ja muutoin kuin tilapäisesti.

Lukua sovelletaan Suomen kansalaisen perheenjäseneseen, jos Suomen kansalainen on käyttänyt vapaan liikkuvuuden direktiivin mukaista liikkumisoikeuttaan siirtymällä toiseen jäsenvaltioon tai oleskelemalla toisessa jäsenvaltiossa ja jos perheenjäsen on siirtynyt hänen mukanaan tai seurannut häntä myöhemmin ja ennen siirtymistään oleskellut Suomen kansalaisen kanssa toisessa jäsenvaltiossa laillisesti ja muutoin kuin tilapäisesti.

153 a §

Poikkeus luvun soveltamisalaan

Unionin kansalaiselle, jonka oleskeluoikeutta ei voida rekisteröidä tai vahvistaa tämän luvun säännösten perusteella, voidaan poikkeuksellisesti myöntää oleskelulupa 4 luvun perusteella.

Unionin kansalaisen perheenjäsenelle, joka itse ei ole unionin kansalainen, myönnetään oleskelulupa 4 luvun perusteella, jos häneen ei sovelleta tämän luvun säännöksiä.

154 §

Unionin kansalaisen perheenjäsen

Unionin kansalaisen perheenjäseniä ovat hänen:

1) aviopuolisonsa;

2) alle 21-vuotiaat tai hänen huollettavinaan olevat jälkeläisensä suoraan alenevassa polvessa samoin kuin hänen aviopuolisonsa vastaavat jälkeläiset;

3) huollettavinaan olevat sukulaisensa suoraan ylenevässä polvessa samoin kuin hänen aviopuolisonsa vastaavat sukulaiset.

Jos Suomessa asuva unionin kansalainen on alaikäinen, hänen huoltajansa on perheenjäsen.

Tätä lukua sovellettaessa aviopuolisoihin rinnastetaan jatkuvasti yhteisessä taloudessa avioliitonomaisissa olosuhteissa elävät henkilöt sukupuolestaan riippumatta, jos he ovat asuneet vähintään kaksi vuotta yhdessä. Tätä lukua sovellettaessa heidän välisensä suhde rinnastetaan avioliittoon. Kahden vuoden yhdessä asumista ei kuitenkaan edellytetä, jos yhteisessä taloudessa asuvilla on lapsi yhteisessä huollossa tai jos on muu painava syy.

Unionin kansalaisen perheenjäseneseen rinnastetaan muu omainen hänen kansalaisuuteensa katsomatta, jos:

1) hän on lähtömaassaan sellaisen unionin kansalaisen huollettavana, joka on ensisijainen oleskeluoikeuden haltija, tai hän asui samassa taloudessa tämän kanssa; taikka

2) vakavat terveydelliset syyt ehdottomasti edellyttävät, että kyseinen unionin kansalainen hoitaa häntä henkilökohtaisesti.

155 §

Unionin kansalaisen maahantulo ja oleskelu

Unionin kansalaisen maahantulon ja oleskelun edellytyksenä on, että hänellä on voimassa oleva henkilötodistus tai passi.

Jos unionin kansalaisella tai hänen perheenjäsenellään, joka ei ole unionin kansalainen, ei ole vaadittavaa matkustusasiakirjaa tai mahdollisesti tarvittavaa viisumia, hänelle on ennen maa-

hanpääsyn epäämistä varattava tilaisuus hankkia tarpeelliset asiakirjat tai saada ne toimitetuiksi, taikka osoittaa muilla keinoin, että hänellä on oikeus liikkua ja oleskella vapaasti.

155 a §

Unionin kansalaisen perheenjäsenen maahantulo

Jos unionin kansalaisen perheenjäsen ei ole unionin kansalainen, hänen maahantulonsa ja oleskelunsa edellytyksenä on voimassa oleva passi. Tällaiselta perheenjäseneltä voidaan vaatia viisumi, jos perheenjäsen on sellaisen valtion kansalainen, jolta neuvoston asetuksen mukaan vaaditaan viisumi.

Perheenjäseneltä, jolla on voimassa oleva vapaaan liikkuvuuden direktiivissä tarkoitettu oleskelukortti, ei edellytetä viisumia, eikä hänen passiinsa merkitä maahantulo- tai maastapoistumisleimoja. Oleskelukortti on esitettävä saavuttaessa maahan Schengen-alueen ulkopuolelta.

Kielteinen päätös viisumiasianssa on annettava viisuminhakijalle kirjallisesti, ja se on perusteltava, jollei tämä ole vastoin Suomen tai unionin muun jäsenvaltion turvallisuusetuja.

156 §

Yleinen järjestys ja yleinen turvallisuus

Unionin kansalaisen ja hänen perheenjäsenensä maahantulon ja maassa oleskelun edellytyksenä on, että heidän ei katsota vaarantavan yleistä järjestystä tai yleistä turvallisuutta.

Maahantulon estämisen ja maasta poistamisen yleisen järjestyksen tai yleisen turvallisuuden vuoksi tulee perustua yksinomaan yksilön omaan käyttäytymiseen, eikä perusteena voida pitää pelkästään aikaisempia rikostuomioita. Yksilön käyttäytymisen on muodostettava todellinen, välitön ja riittävän vakava uhka, joka vaikuttaa johonkin yhteiskunnan olennaiseen etuun. Perustelut, jotka eivät liity yksittäiseen tapaukseen tai jotka johtuvat yleistävistä näkökohdista, eivät ole hyväksyttäviä.

156 a §

Kansanterveys

Unionin kansalaisen ja hänen perheenjäsenensä maahantuloa ja maassa oleskelua voidaan rajoittaa kansanterveyteen liittyvistä syistä. Rajoitukset voivat perustua vain tautiin, joka on jokin Maaailman terveysjärjestön asiaan kuuluvissa asiakirjoissa määritelty, mahdollisesti epidemian aiheuttava tauti tai muu tarttuva tauti, johon sairastuneen tai sairastuneeksi epäillyn Suomen kansalaisen vapautta voitaisiin taudin leviämisen estämiseksi rajoittaa.

Kansanterveyttä uhkaava tauti, joka ilmenee maahan saapumista seuraavien kolmen kuukauden jälkeen, ei saa olla perusteena maasta poistamiselle.

Unionin kansalaiselta tai hänen perheenjäseneltään voidaan, jos se on selvästi tarpeellista, kolmen kuukauden kuluessa saapumispäivästä vaatia, että hänelle tehdään maksuton lääkärintarkastus sen toteamiseksi, ettei hänellä ole mitään 1 momentissa tarkoitetuista taudeista. Tarkastusta ei saa vaatia suoritettavaksi järjestelmällisesti kaikille hakijoille.

157 §

Pohjoismaan kansalaisen maahantulo ja oleskelu

Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan kansalaisilla on oikeus saapua maahan ilman passia suoraan näistä valtioista ja oleskella Suomessa rekisteröimättä oleskeluoikeuttaan.

158 §

Unionin kansalaisen lyhytaikainen oleskelu

Unionin kansalainen saa oleskella Suomessa rekisteröimättä oleskeluoikeuttaan enintään kolme kuukautta ilman muita edellytyksiä tai muodollisuuksia kuin se, että hänellä on voimassa oleva henkilökortti tai passi.

Mitä 1 momentissa säädetään, koskee myös unionin kansalaisen perheenjäsentä, joka ei ole

unionin kansalainen ja jolla on voimassa oleva passi.

Työnhakijana oleva unionin kansalainen saa oleskella Suomessa kolmen kuukauden jälkeenkin kohtuullisen ajan rekisteröimättä oleskeluoikeuttaan, jos hän edelleen hakee työtä ja jos hänellä on tosiasialliset mahdollisuudet saada työtä.

158 a §

Oikeus oleskella yli kolme kuukautta

Unionin kansalainen saa oleskella Suomessa yli kolmen kuukauden ajan, jos:

1) hän harjoittaa taloudellista toimintaa palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana;

2) hänellä on itseään ja perheenjäseniään varten riittävät varat ja tarvittaessa sairausvakuutus niin, että he eivät turvautumalla toistuvasti toimeentulotuesta annetussa laissa säädettyyn toimeentulotukeen tai siihen rinnastettaviin etuuksiin taikka muulla vastaavalla tavalla oleskelunsa aikana muodostu rasitteeksi Suomen sosiaali- ja huoltojärjestelmälle;

3) hän on kirjoittautunut Suomessa hyväksytyyn oppilaitokseen pääasiallisena tarkoituksenaan osallistua koulutukseen ja hänellä on itseään ja perheenjäseniään varten riittävät varat oleskelua varten ja tarvittaessa sairausvakuutus niin, että he eivät turvautumalla toistuvasti toimeentulotuesta annetussa laissa säädettyyn toimeentulotukeen tai siihen rinnastettaviin etuuksiin taikka muulla vastaavalla tavalla oleskelunsa aikana muodostu rasitteeksi Suomen sosiaali- ja huoltojärjestelmälle; taikka

4) hän on 1—3 kohdassa säädetty edellytykset täyttävän unionin kansalaisen perheenjäsen.

Edellä 1 momentissa säädetty oleskeluoikeus on myös unionin kansalaisen perheenjäsenellä, joka ei itse ole unionin kansalainen, jos unionin kansalainen täyttää 1 momentin 1—3 kohdassa säädetty edellytykset.

Jos oleskeluoikeus perustuu opiskeluun, oleskeluoikeus unionin kansalaisen perheenjäsenenä on vain:

1) unionin kansalaisen aviopuolisolla; sekä

2) unionin kansalaisen tai hänen aviopuolisonsa alle 21-vuotiaalla tai hänen huollettavanaan olevalla lapsella.

Pohjoismaan kansalaisen perheenjäsenellä on oleskeluoikeus, vaikka hänen toimeentulonsa ei olisi turvattu.

159 §

Unionin kansalaisen oleskeluoikeuden rekisteröinti

Jos unionin kansalainen oleskelee Suomessa yli kolme kuukautta, hänen on rekisteröitävä oleskelunsa. Rekisteröintihakemus jätetään asuinpaikan kihlakunnan poliisilaitokselle kolmen kuukauden kuluessa maahantulopäivästä.

Unionin kansalaisen annettua selvityksen siitä, että hän täyttää rekisteröinnin edellytykset, hänelle on välittömästi annettava rekisteröintitodistus, jossa mainitaan hänen nimensä ja osoitteen sekä rekisteröinnin päivämäärä.

159 a §

Selvitykset oleskeluoikeuden rekisteröinnille

Rekisteröintitodistusta haettaessa on esitettävä voimassa oleva henkilökortti tai passi sekä:

1) jos kyse on ansiotyöstä, työnantajalta saatu vahvistus palvelussuhteesta tai todistus työ-säolosta;

2) jos hakija on itsenäinen ammatinharjoittaja, selvitys ammatinharjoittamisesta;

3) jos hakija on 158 a §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu unionin kansalainen, selvitys siitä, että hänellä on itseään ja perheenjäseniään varten riittävät varat, ja tarvittaessa selvitys sairausvakuutuksesta;

4) jos hakija on 158 a §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu opiskelija, selvitys siitä, että hän on kirjoilla Suomessa hyväksytyssä oppilaitoksessa ja hänellä on riittävä sairausvakuutus-turva, sekä henkilökohtainen vakuutus tai muu vastaava selvitys siitä, että hänellä on itseään ja perheenjäseniään varten riittävät varat; hakijalta ei saa vaatia, että hän henkilökohtaisessa vakuutuksessaan esittää tietyn määrän varoja.

160 §

*Työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan
aseman säilyttäminen*

Edellä 158 a §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa unionin kansalainen, joka ei enää ole työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja, säilyttää työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan aseman, vaikka hän:

1) joutuu tilapäisesti työkyvyttömäksi sairauden tai tapaturman vuoksi;

2) yli vuoden työskenneltyään joutuu työttömäksi tahtomattaan ja työvoimatoimisto rekisteröi hänet työnhakijaksi;

3) alle vuoden kestäneen määräaikaisen työsuhteen päätyttyä tai kahdentoista ensimmäisen kuukauden aikana joutuu työttömäksi tahtomattaan ja työvoimatoimisto rekisteröi hänet työnhakijaksi; tällöin hän säilyttää työntekijän asemansa kuuden kuukauden ajan; taikka

4) aloittaa ammatillisen koulutuksen, joka liittyy hänen aiempaan työskentelyynsä, taikka jos hän on tahtomattaan työttömänä, muun ammatillisen koulutuksen.

161 §

Oleskelukortti

Unionin kansalaisen perheenjäsenelle, joka ei ole unionin kansalainen, myönnetään hakemuksesta unionin kansalaisen perheenjäsenen oleskelukortti, jos perheenkokoaja täyttää 157 tai 158 a §:ssä säädetyt edellytykset.

Oleskelukortti myönnetään, jos perheenjäsenellä on tarkoitus oleskella Suomessa yli kolme kuukautta.

161 a §

Oleskelukortin hakeminen

Unionin kansalaisen perheenjäsenen oleskelukorttia on haettava kolmen kuukauden kuluessa maahantulosta.

Oleskelukorttia haettaessa on esitettävä:

1) voimassa oleva passi;

2) asiakirja, joka osoittaa avioliiton tai rekisteröidyn parisuhteen;

3) sen unionin kansalaisen rekisteröintitodistus, jonka mukana hakija tulee tai jota hän seuraa;

4) 154 §:n 1 momentin 2 tai 3 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa selvitys sukulaissuhteesta;

5) 154 §:n 3 momentissa tarkoitetussa tapauksessa selvitys pysyvästä suhteesta asianomaiseen unionin kansalaiseen;

6) 154 §:n 4 momentissa tarkoitetussa tapauksessa koti- tai lähtömaan viranomaisen antama asiakirja, josta käy ilmi, että muut omaiset ovat unionin kansalaisen huollettavina tai asuivat samassa taloudessa tämän kanssa, taikka selvitys vakavista terveydellisistä syistä, jotka ehdottomasti edellyttävät, että unionin kansalainen henkilökohtaisesti hoitaa asianomaista muuta omaista.

161 b §

Oleskelukortin myöntäminen

Unionin kansalaisen perheenjäsenen oleskelukortti on myönnettävä viimeistään kuuden kuukauden kuluttua hakemuksen jättämisestä. Hakemuksen jättämisestä on annettava välittömästi todistus.

161 c §

Oleskelukortin voimassaolo

Unionin kansalaisen perheenjäsenen oleskelukortti myönnetään viideksi vuodeksi tai jos oleskelun aiottu kesto on vähemmän kuin viisi vuotta, oleskelun aiotuksi kestoksi.

Oleskelukortin voimassaoloaika arvioitaessa ei oteta huomioon tilapäisiä poissaoloja, jotka eivät ylitä kuutta kuukautta vuodessa, eivätkä pidemmät poissaolot asevelvollisuuden suorittamista varten eikä yksi enintään kahdentoista peräkkäisen kuukauden poissaolo tärkeästä syystä, kuten raskauden ja synnytyksen, vakavan sairauden, opiskelun tai ammatillisen koulutuksen tai työtehtäviä varten toisen unionin jä-

senvaltion tai kolmannen maan alueelle tapahtuvan siirron vuoksi.

161 d §

Perheenjäsenen oleskeluoikeuden säilyminen unionin kansalaisen kuoltua tai poistuttua Suomesta

Unionin kansalaisen kuolema tai poistuminen maasta ei vaikuta hänen sellaisen perheenjäsenensä oleskeluoikeuteen, joka on unionin kansalainen. Perheenjäsenen on kuitenkin ennen pysyvän oleskeluoikeuden saamista täytettävä 158 a §:n 1 momentissa säädetty edellytykset.

Unionin kansalaisen perheenjäsen, joka itse ei ole unionin kansalainen ja joka on oleskellut Suomessa perheenjäsenenä vähintään yhden vuoden ajan ennen unionin kansalaisen kuolemaa, ei menetä oleskeluoikeuttaan tämän kuollessa. Ennen kuin perheenjäsen saa oikeuden pysyvään oleskeluun, hänen oleskeluoikeutensa sovelletaan vaatimusta, jonka mukaan hänen on voitava todistaa olevansa työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja taikka että hänellä on itseään ja perheenjäseniään varten riittävät varat niin, että hän ja hänen perheenjäsenensä eivät oleskelunsa aikana muodostu rasitteeksi Suomen sosiaalihuoltojärjestelmälle, ja kattava sairausvakuutusturva Suomessa taikka että hän on nämä edellytykset täyttävän unionin kansalaisen Suomeen jo muodostuneen perheen jäsen. Tällainen perheenjäsen säilyttää oleskeluoikeutensa yksinomaan henkilökohtaisten perusteiden nojalla.

Unionin kansalaisen kuollessa tai poistuessa maasta hänen lapsensa tai lasten tosiasiallisena huoltajana toimiva vanhempi ei, kansalaisuudestaan riippumatta, menetä oleskeluoikeuttaan ennen lasten opintojen päättymistä, jos lapset oleskelevat Suomessa ja ovat kirjoilla oppilaitoksessa opiskellakseen siellä.

161 e §

Perheenjäsenen oleskeluoikeuden säilyminen avioliiton purkautuessa

Unionin kansalaisen avioliiton purkautuminen ei vaikuta unionin kansalaisen perheenjäsenen oleskeluoikeuteen, jos perheenjäsen on unionin kansalainen. Perheenjäsenen on kuitenkin ennen pysyvän oleskeluoikeuden saamista täytettävä 158 a §:n 1 momentissa säädetty edellytykset.

Unionin kansalaisen perheenjäsen, joka itse ei ole unionin kansalainen, ei menetä oleskeluoikeuttaan avioliiton purkautuessa, jos:

- 1) avioliitto on kestänyt vähintään kolme vuotta, joista yhden vuoden Suomessa;
- 2) unionin kansalaisen lasten huolto on aviopuolisoiden sopimuksin tai tuomioistuimen päätöksellä uskottu aviopuolisolle, joka ei ole unionin kansalainen;

3) erityisen vaikea tilanne, kuten väkivalta avioliitossa, sitä edellyttää; taikka

4) aviopuolisoiden sopimuksin tai tuomioistuimen päätöksen mukaan aviopuolisolla, joka ei ole unionin kansalainen, on oikeus tavata alaikäistä lasta ja tuomioistuin on katsonut, että tapaamisten on tapahduttava Suomessa.

Ennen kuin 2 momentissa tarkoitettu perheenjäsen, joka ei ole unionin kansalainen, saa oikeuden pysyvään oleskeluun, hänen oleskeluoikeutensa sovelletaan vaatimusta, jonka mukaan hänen on voitava todistaa olevansa työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja taikka että hänellä on itseään ja perheenjäseniään varten riittävät varat niin, että hän ja hänen perheenjäsenensä eivät oleskelunsa aikana muodostu rasitteeksi Suomen sosiaalihuoltojärjestelmälle, ja kattava sairausvakuutusturva Suomessa taikka että hän on nämä edellytykset täyttävän unionin kansalaisen Suomeen jo muodostuneen perheen jäsen. Tällainen perheenjäsen säilyttää oleskeluoikeutensa yksinomaan henkilökohtaisten perusteiden nojalla.

161 f §

Oleskeluoikeuden säilyminen

Unionin kansalaisella ja hänen perheenjäsenellään on 158 §:ssä säädetty oikeus lyhytaikaiseen oleskeluun, jos hän ei turvautumalla toistuvasti toimeentulotuesta annetussa laissa säädettyyn toimeentulotukeen tai siihen rinnastettaviin etuuksiin taikka muulla vastaavalla tavalla oleskelunsa aikana muodosta kohtuutonta rasitetta Suomen sosiaalihuoltojärjestelmälle.

Unionin kansalaisella ja hänen perheenjäsenellään on 158 a, 161 d tai 161 e §:ssä säädetty oikeus oleskella Suomessa yli kolmen kuukauden ajan, jos hän täyttää näissä pykälissä säädetty edellytykset.

Yksittäisessä tapauksessa, jossa on perusteltua aihetta epäillä, että unionin kansalainen tai hänen perheenjäsenensä ei täytä 158 a, 161 d tai 161 e §:ssä säädettyjä edellytyksiä, voidaan tutkia täytyvätkö edellytykset.

161 g §

Oikeus pysyvään oleskeluun

Unionin kansalaisella, joka on oleskellut Suomessa laillisesti ja yhtäjaksoisesti viisi vuotta, on oikeus pysyvään oleskeluun. Tähän oikeuteen ei sovelleta, mitä lyhytaikaisen ja yli kolme kuukautta kestävä oleskelun edellytyksistä säädetään.

Mitä 1 momentissa säädetään, koskee myös unionin kansalaisen perheenjäsentä, joka itse ei ole unionin kansalainen ja joka on oleskellut Suomessa unionin kansalaisen kanssa laillisesti ja yhtäjaksoisesti viisi vuotta.

Oleskelun yhtäjaksoisuuteen eivät vaikuta tilapäiset poissaolot, jotka eivät ylitä yhteensä kuutta kuukautta vuodessa, eivätkä pidemmät poissaolot asevelvollisuuden suorittamista varten eikä yksi enintään kahdentoista peräkkäisen kuukauden poissaolo tärkeästä syystä, kuten raskauden ja synnytyksen, vakavan sairauden, opiskelun tai ammatillisen koulutuksen tai työtehtäviä varten toisen unionin jäsenvaltion tai kol-

mannen maan alueelle tapahtuvan siirron vuoksi.

161 h §

Unionin kansalaiselle annettava pysyvän oleskeluoikeuden osoittava todistus

Unionin kansalaiselle, jolla on oikeus pysyvään oleskeluun, annetaan hakemuksesta pysyvän oleskeluoikeuden osoittava todistus.

Todistus on annettava viivytyksettä oleskelun keston tarkistamisen jälkeen.

162 §

Pysyvä oleskelukortti

Unionin kansalaisen perheenjäsenelle, joka ei ole unionin kansalainen ja jolla on oikeus pysyvään oleskeluun, myönnetään hakemuksesta pysyvä oleskelukortti kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen tekemisestä.

Pysyvää oleskelukorttia koskeva hakemus on tehtävä ennen oleskelukortin voimassaoloajan päättymistä.

Oleskelun keskeyttymiset, jotka ovat yhtäjaksoisesti korkeintaan kahden vuoden pituisia, eivät vaikuta pysyvän oleskelukortin voimassaoloon.

163 §

Työskentelyn tai ammatin harjoittamisen päättäneiden henkilöiden oikeus pysyvään oleskeluun

Oikeus pysyvään oleskeluun ennen viiden vuoden yhtäjaksoista oleskelua, on työntekijällä tai itsenäisellä ammatinharjoittajalla, joka:

1) päättäessään työskentelynsä on saavuttanut vanhuuseläkkeeseen oikeuttavan iän ja on työskennellyt tai harjoittanut ammattia Suomessa vähintään viimeksi kuluneet 12 kuukautta sekä asunut Suomessa yhtäjaksoisesti vähintään kolme vuotta; jos itsenäisellä ammatinharjoittajalla ei ole oikeutta vanhuuseläkkeeseen, hän saa oikeuden pysyvään oleskeluun täytettyään 60 vuotta;

2) on päättänyt työskentelynsä pysyvän työkyvyttömyyden vuoksi asuttuaan Suomessa yhtäjaksoisesti kaksi vuotta; taikka

3) työskennellytään ja asuttuaan Suomessa yhtäjaksoisesti kolme vuotta on siirtynyt työskentelemään toisen unionin jäsenvaltion alueelle asuen edelleen Suomessa ja säännönmukaisesti palaa Suomeen päivittäin tai vähintään kerran viikossa.

Jos 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu työkyvyttömyys johtuu työtapaturmasta tai ammattitaudista, joka oikeuttaa unionin kansalaisen Suomessa lakisääteiseen eläkkeeseen, asumisen kestolla ei ole merkitystä pysyvän oleskeluoikeuden saamisen kannalta.

Pysyvän oleskeluoikeuden saamiseksi 1 momentin 1 tai 2 kohdan nojalla hyväksi luetaan myös työssäolo toisen jäsenvaltion alueella. Omasta tahdosta riippumattomat työttömyysjaksot, jotka työvoimatoimisto on kirjannut, tai ammatinharjoittamisen katkaisseet jaksot, jotka ovat aiheutuneet hakijasta riippumattomista syistä, sekä sairaudesta tai tapaturmasta johtuvat poissaolot jaksot katsotaan työssäolotajaksiksi.

Asumisen ja työnteon kestolle 1 momentin 1 kohdassa ja asumisen kestolle 1 momentin 2 kohdassa säädettyjä edellytyksiä ei sovelleta, jos työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan aviopuoliso on Suomen kansalainen tai on menettänyt Suomen kansalaisuuden sen seurauksena, että hän on solminut avioliiton kyseisen työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan kanssa.

Pysyvän oleskeluoikeuden 1 tai 2 momentin nojalla saaneen työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan perheenjäsenillä on pysyvä oleskeluoikeus Suomessa.

Jos työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja kuolee ollessaan työelämässä, ennen kuin hän on saanut 1 tai 2 momenttiin perustuvan pysyvän oleskeluoikeuden, hänen kanssaan Suomessa asuvilla perheenjäsenillään on oikeus jäädä pysyvästi Suomeen, jos:

1) työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja on asunut Suomessa yhtäjaksoisesti kahden vuoden ajan ennen kuolemaansa;

2) työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan kuolema aiheutui työtapaturmasta tai ammattitaudista; taikka

3) kuolleen työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan aviopuoliso on menettänyt Suomen kansalaisuuden sen seurauksena, että hän on solminut avioliiton työntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan kanssa.

164 §

Työnteko ja elinkeinon harjoittaminen

Sillä, jolla on tämän luvun mukainen oleskeluoikeus, on rajoittamaton oikeus tehdä ansio-työtä ilman työntekijän oleskelulupaa ja harjoittaa elinkeinoa ilman elinkeinonharjoittajan oleskelulupaa.

165 §

Oleskeluoikeuden rekisteröinnin ja oleskelukortin peruuttaminen

Oleskeluoikeuden rekisteröinti ja määräaikainen oleskelukortti peruutetaan, jos:

1) se, jonka oleskeluoikeus on rekisteröity tai jolle on myönnetty määräaikainen oleskelukortti, on muuttanut pysyvästi pois Suomesta;

2) se, jonka oleskeluoikeus on rekisteröity tai jolle on myönnetty määräaikainen oleskelukortti, on pysyvässä tarkoituksessa oleskellut yhtäjaksoisesti kaksi vuotta Suomen ulkopuolella; taikka

3) edellytyksiä, joiden perusteella oleskeluoikeus on rekisteröity tai määräaikainen oleskelukortti on myönnetty, ei enää ole.

Pysyvä oleskeluoikeus tai pysyvä oleskelukortti peruutetaan, jos unionin kansalainen tai hänen perheenjäsenensä on ollut yhtäjaksoisesti yli kaksi vuotta poissa Suomesta.

Oleskeluoikeuden rekisteröinti, pysyvä oleskeluoikeus taikka määräaikainen tai pysyvä oleskelukortti peruutetaan, jos se on saatu antamalla tietoisesti hakijan henkilöllisyyttä koskevia taikka muita asiaan vaikuttavia vääriä tietoja tai salaamalla tällaisia tietoja taikka muutoin oikeuksien väärinkäytöllä.

Suomesta muuttanut voi tehdä kahden vuoden kuluessa maastamuutosta hakemuksen siitä, että oleskeluoikeuden rekisteröintiä tai oleskelukorttia ei peruuteta. Jos hakemukseen suostutaan, päätöksestä tulee ilmetä aika, jonka kuluessa peruuttamiseen ei ryhdytä.

166 §

Oleskeluoikeuden rekisteröinnin ja oleskelukortin raukeaminen

Oleskeluoikeuden rekisteröinti tai oleskelukortti raukeaa, jos se, jonka oleskeluoikeus on rekisteröity tai jolle on myönnetty oleskelukortti, karkotetaan maasta tai hän saa Suomen kansalaisuuden.

167 §

Unionin kansalaisen ja hänen perheenjäsenensä käännynnäytämisen perusteet

Unionin kansalainen tai hänen perheenjäsenensä voidaan käännnyttää, jos hänen oleskeluoikeuttaan ei ole rekisteröity tai hänelle ei ole myönnetty oleskelukorttia sekä jos:

1) hän ei täytä 155, 156 tai 156 a §:ssä säädettyjä maahantulon edellytyksiä;

2) hän turvautumalla toistuvasti toimeentulotuesta annetussa laissa säädettyyn toimeentulotukeen tai siihen rinnastettaviin etuuksiin taikka muulla vastaavalla tavalla lyhytaikaisen oleskelunsa aikana kohtuuttomasti rasittaa Suomen sosiaalihuoltojärjestelmää;

3) hänen Suomessa oleskelunsa jatkaminen edellyttäisi oleskeluoikeuden rekisteröimistä tai oleskelukortin myöntämistä, mutta hän ei täytä oleskeluoikeuden rekisteröimisen tai oleskelukortin myöntämisen edellytyksiä; taikka

4) hänet on määrätty maahantulokieltoon yleiseen järjestykseen tai yleiseen turvallisuuteen liittyvistä syistä.

168 §

Unionin kansalaisen ja hänen perheenjäsenensä maasta karkottamisen perusteet

Unionin kansalainen, jonka oleskeluoikeus on rekisteröity, taikka unionin kansalaisen perheenjäsen, jolle on myönnetty oleskelukortti, voidaan karkottaa maasta, jos hän ei täytä 158 a, 161 d tai 161 e §:ssä säädettyjä oleskeluoikeuden edellytyksiä taikka hänen katsotaan vaarantavan yleistä järjestystä tai yleistä turvallisuutta 156 §:ssä säädettyin edellytyksin taikka kansanterveyttä 156 a §:ssä säädettyin edellytyksin.

Unionin kansalainen, joka on saanut pysyvän oleskeluoikeuden, tai unionin kansalaisen perheenjäsen, jolle on myönnetty pysyvä oleskelukortti, voidaan karkottaa maasta ainoastaan yleiseen järjestykseen tai yleiseen turvallisuuteen liittyvistä vakavista syistä.

Unionin kansalainen, joka on laillisesti oleskellut maassa edelliset kymmenen vuotta, voidaan karkottaa maasta ainoastaan yleiseen turvallisuuteen liittyvistä pakottavista syistä.

Unionin kansalainen, joka on alaikäinen, voidaan karkottaa maasta ainoastaan yleiseen turvallisuuteen liittyvistä pakottavista syistä, jollei karkottaminen ole lapsen edun mukaista.

Edellä 3 ja 4 momentissa säädettyä pakottavaksi syyksi katsotaan se, että unionin kansalaisen on todettu syyllistyneen tekoon, josta ei ole säädetty lievempää rangaistusta kuin yksi vuosi vankeutta, ja hänen rikoksen vakavuuden tai rikollisen toiminnan jatkumisen perusteella arvioidaan olevan vaaraksi yleiselle turvallisuudelle tai hänen epäillään vakavasti vaarantavan Suomen tai muun valtion turvallisuutta.

168 a §

Työntekijän ja työnhakijan maasta poistaminen

Edellä 167 §:n 2 kohdassa tai 168 §:n 1 momentissa säädetystä poiketen unionin kansalainen tai hänen perheenjäsenensä voidaan käännnyttää tai karkottaa maasta ainoastaan yleiseen järjestykseen tai yleiseen turvallisuuteen liittyvistä syistä 156 §:ssä säädettyin edellytyksin tai

kansanterveyteen liittyvistä syistä 156 a §:ssä säädetyn edellytyksin, jos unionin kansalainen on työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja taikka hän on tullut maahan työnhakuun ja voi esittää näyttöä todellisista mahdollisuuksistaan löytää työtä.

168 b §

Maasta karkottamisen kokonaisharkinta

Ennen yleiseen järjestykseen tai yleiseen turvallisuuteen liittyviin syihin perustuvaa maasta karkottamista koskevaa päätöstä on otettava huomioon, kuinka kauan unionin kansalainen tai hänen perheenjäsenensä on oleskellut maassa, hänen ikänsä, terveydentilansa sekä perhetilanteensa ja taloudellinen tilanteensa ja kuinka hyvin asianomainen on kotoutunut Suomen yhteiskuntaan ja kulttuuriin. Lisäksi on otettava huomioon, missä määrin unionin kansalaisella ja hänen perheenjäsenellään on yhteyksiä kotimaahansa.

169 §

Pohjoismaan kansalaisen käännättämisen ja maasta karkottamisen perusteet

Islannin, Norjan, Ruotsin tai Tanskan kansalainen, jonka oleskelua Suomessa ei ole 157 §:n 3 momentissa säädetyllä tavalla rekisteröity, voidaan käännättää, jos hänen katsotaan vaarantavan yleistä järjestystä tai yleistä turvallisuutta 156 §:ssä säädetyn edellytyksin taikka kansanterveyttä 156 a §:ssä säädetyn edellytyksin.

Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan kansalainen, jonka oleskelu Suomessa on rekisteröity 157 §:n 3 momentissa säädetyllä tavalla, voidaan karkottaa maasta, jos hänen katsotaan vaarantavan yleistä järjestystä tai yleistä turvallisuutta taikka kansanterveyttä.

Jos Islannin, Norjan, Ruotsin tai Tanskan kansalainen on oleskellut maassa yli viisi vuotta, hänet voidaan karkottaa maasta ainoastaan yleiseen järjestykseen tai yleiseen turvallisuuteen liittyvistä vakavista syistä ja, jos oleskelu on kestänyt yli kymmenen vuotta, hänet voidaan

karkottaa maasta ainoastaan yleiseen turvallisuuteen liittyvistä pakottavista syistä.

170 §

Maahantulokiellon määrääminen ja peruuttaminen

Jos unionin kansalaisen tai hänen perheenjäsenensä maasta poistaminen perustuu siihen, että hänen katsotaan vaarantavan yleistä järjestystä tai yleistä turvallisuutta taikka kansanterveyttä, hänelle voidaan käännättämistä tai maasta karkottamista koskevassa päätöksessä määrätä enintään 15 vuoden pituinen maahantulokielto.

Maahantulokielto voidaan muuttuneiden olojen vuoksi tai tärkeän henkilökohtaisen syyn vuoksi hakemuksesta peruuttaa kokonaan tai osittain. Päätös asiassa on tehtävä viimeistään kuuden kuukauden kuluttua hakemuksen tekemisestä.

171 §

Toimivaltaiset viranomaiset

Hakijan asuinpaikan kihlakunnan poliisilaitos rekisteröi oleskeluoikeuden ulkomaalaisrekisteriin sekä myöntää määräaikaisen ja pysyvän oleskelukortin.

Hakijan asuinpaikan kihlakunnan poliisilaitos peruuttaa rekisteröidyn oleskeluoikeuden sekä määräaikaisen ja pysyvän oleskelukortin. Se myös hakemuksesta päättää, että oleskeluoikeuden rekisteröintiä tai oleskelukorttia ei 165 §:n 4 momentissa tarkoitetussa tapauksessa peruuteta.

172 §

Unionin kansalaisen ja hänen perheenjäsenenä maasta poistamisen täytäntöönpano

Käännättämistä tai maasta karkottamista koskevan päätöksen tiedoksiannossa on ilmoitettava aika, jonka kuluessa käännytetyn tai maasta karkotetun on poistuttava maasta. Tämän ajan on

oltava vähintään yksi kuukausi päätöksen tiedoksi antamisesta, jollei maasta poistumiselle ole perusteltua kiireellistä syytä. Tänä aikana päätöstä ei voida panna täytäntöön viranomais-toimin.

Jos käännättämistä tai maasta karkottamista koskeva päätös pannaan täytäntöön yli kahden vuoden kuluttua sen tekemisestä, päätöksen täytäntöön panevan viranomaisen on varmistettava päätöksen tehneeltä viranomaiselta, että maasta poistettavan yleiselle järjestykselle tai yleiselle turvallisuudelle aiheuttama uhka on edelleen todellinen, ja arvioitava, ovatko olosuhteet karkottamispäätöksen tekemisen jälkeen muuttuneet.

172 a §

Oikeuksien väärinkäyttö

Tämän luvun mukaiset oikeudet voidaan evätä, lopettaa tai peruuttaa, jos ne on saatu antamalla tietoisesti hakijan henkilöllisyyttä koskevia taikka muita asiaan vaikuttavia vääriä tietoja tai salaamalla tällaisia tietoja taikka muutoin oikeuksien väärinkäytöllä, kuten avioliitolla, joka on solmittu yksinomaan tässä luvussa säädettyjen oikeuksien saamiseksi.

172 b §

Tarkemmat säännökset unionin kansalaisen oleskelusta

Tarkempia säännöksiä unionin kansalaisen ja häneen rinnastettavan sekä perheenjäsenten maahantuloa, oleskelua ja maasta poistamista koskevasta hallinnollisesta menettelystä voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

185 §

Ulkomaalaisrikkomus

Ulkomaalainen, joka

1) oleskelee maassa ilman vaadittavaa matkustusasiakirjaa, viisumia tai oleskelulupaa taikka laiminlyö velvollisuutensa rekisteröidä oleskelunsa taikka hakea oleskelukortti tai pysyvä oleskelukortti,

2) oikeudetta tekee ansiotyötä tai harjoittaa elinkeinoa,

3) jättää noudattamatta 118 §:n nojalla määrätyn ilmoittautumisvelvollisuuden, 119 §:n nojalla määrätyn muun velvollisuuden tai 130 §:n nojalla annetun kutsun saapua antamaan tietoja oleskelustaan, taikka

4) tulee maahan, vaikka hänelle on määrätty maahantulokielto yleiseen järjestykseen tai yleiseen turvallisuuteen taikka kansanterveyteen liittyvistä syistä,

on tuomittava *ulkomaalaisrikkomuksesta* sakkoon.

191 §

Valituskiellot

Seuraaviin tämän lain nojalla tehtyihin päätöksiin ei saa hakea muutosta valittamalla:

1) viisumin myöntämistä, viisumin voimassaoloajan tai viisumiin merkittyjen oleskelupäivien muuttamista, viisumin peruuttamista taikka viisumipäätöksen perustelujen ilmoittamista koskeva päätös, jollei kyse ole sellaisen unionin tai Suomen kansalaisen perheenjäsentä koskevasta kielteisestä viisumipäätöksestä, johon sovelletaan 10 luvun säännöksiä unionin kansalaisen ja hänen perheenjäsentensä oikeudesta liikkua vapaasti;

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Laki

opintotukilain 1 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 21 päivänä tammikuuta 1994 annetun opintotukilain (65/1994) 1 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 768/2001, seuraavasti:

1 §

Soveltamisala

— — — — —
Suomen kansalaista koskevia tämän lain säännöksiä sovelletaan myös henkilöön:

1) joka Euroopan yhteisön lainsäädännön taikka Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden muun sopimuspuolen kanssa tekemän sopimuk-

sen nojalla on oikeutettu tämän lain mukaiseen opintotukeen; taikka

2) jolla on ulkomaalaislain (301/2004) 10 luvussa säädetty oikeus pysyvään oleskeluun Suomessa.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

Helsingissä 6 päivänä helmikuuta 2007